

۲۰۱۸/۱۲/۱۱

عبدالحمید سامع

بستر ولادت و پرورش طالب افغان و مطبوعات جهان!

(بخش سوم)

یادداشت نویسنده: این مطلب قبلاً بتاریخ ۲۰۱۳/۰۷/۱۹ تهیه و در همان وقت نشر شده است. حال جهت نشر دوباره، بدون تغییر متن به آدرس «آریانا افغانستان آنلاین» تقدیم است.

همین گزارشگر می نویسد که «رئیس جمعیت اسلامی افغانستان»، یعنی برهان الدین ربانی، هیچ قدرت نظامی نداشته است، بلکه تابع قوماندان های خود بوده است. از جمله قومندانان، بطور نمونه، از اسمای: «ملا نقیب در قندهار»، «اسماعیل خان در هرات» و «احمد شاه مسعود در کابل» نام برده شده است. خبر نگار «زوید دویچه سائیتونک» می نویسد که از احمد شاه مسعود «مهره»

«افسانوی» ساخته اند. در «مؤقتیت های نظامی او علیه روس ها» هواداران او بر وی «شیر پنجشیر» نام داده اند، در عین زمان از نقش او بحیث یک «قوماندان نابغه و طراح ستراتیژی جنگی»، بلند برده اند. گزارشگر تأکید می ورزد، که درین رابطه بطور مطمئن مبالغه بکار رفته است. با اطمینان، تصور اینکه گویا تا حد معین یک «بدیل» معتدل با «حکمتیار»، شمرده شده است، کاملاً نادرست بوده است، «مسعود هم چنان یک اسلامیت افراطی بوده است» که در ساحة تحت نفوذش، «جوانان را در مکاتب قرآن تحت تأثیر ایدئولوژی تربیت می نموده است. دیموکراسی را همانند رئیس حزب خود، ربانی، بمتابۀ راه گمراه غربی، رد می نماید.»

گزارشگر به ادامه در مورد خصوصیات و رقابت های «احمد شاه مسعود» و «گلبدین حکمتیار» نیز تذکراتی را بدین متن نوشته است: مسعود «مشابه با حکمتیار، انسانی است خیره چشم و شق و سازش ناپذیر، در عین حال بحیث یک مرد ریاضت کش با عفو و بخشش آشنا، با امر «حزب اسلامی» بحیث دشمن به مرگ، شناخته شده است.» درین ارتباط می نویسد: «از زمانی که مسعود، از سال ۱۹۸۹م ببعده، بتعداد بیش از ۳۰ نفر از قوماندان جنگی خود

را در یک «کمین» ای که حکمتیار سازمان داده بود، از دست داده است، حس انتقام جوئی او بسرحد مرگ رسیده است. جمعیت اسلامی تحت رهبری برهان الدین ربانی، «عمدتاً از جانب عربستان سعودی و هم چنان از جانب ایران حمایت می شود.» این هم عجیب است، که عربستان سعودی و ایران از زمانه های دور بدینسو در رقابت ها و ضدیت ها، بخصوص در منطقه «خلیج» قرار داشته، «وهابیت سعودی» و «شیعییت» ایرانی، به موقف خصمانه و متضاد، چون «آب و آتش» ناخته می شود، چگونه ممکن بوده است که «ربانی» از «دوست» امریکا، یعنی «سعودی» و هم از «دشمن» امریکا، یعنی «ایران آخوندی»، همزمان حمایت حاصل نماید. «هنر» و «ارزش های» نهفته در وجود ربانی، چه بوده باشد؟ «مسعود و ربانی» از «کرکتر» و استعداد «اجنت» بودن چندین جانبه برخوردار بوده اند. از جانب دیگر «نژاد پرستی» و «افراطیت مذهبی» از جمله تمایلات مؤثر شمرده می شود، که راه «اجنت» بودن چندین گانه را برای آنها، ممکن ساخته است.

در یک «رپور» مفصل خبرنگار «زویید دویچه سائیتونگ»، منتشر شده مؤرخ ۱۸ مارچ ۱۹۹۴م، می خوانیم که

VIEL schlechter dran als die Menschen in Bosnien: Die afghanische uis Katil versorgt mit Unicef-Mitteln kranke Kinder in Kabul.

این خبر نگار «کابل ویران را با «شهرهای «گلن» و «دریسدن» « در سال ۱۹۴۵م، یعنی سال اخیر جنگ دوم جهانی شباهت داده، تذکر می دهد، که از «تپه بی بی مهر» قوای تحت «فرمان» احمد شاه مسعود، مواضع مخالفین خود را با «توپ» و «راکت» هدف می گیرد، که با سلاح های بالمثل جواب داده می شود. این روزنامه، در رابطه با شباهت «ویرانی» کابل با شهر های آلمان در ختم «جنگ دوم جهانی»، تصویر، به نشر نسپرد است، اما روزنامه «کلنر شدت

انخایگر»، چاپ آلمان، درست بتاریخ ۱۷ ماه می ۱۹۹۵م، در یک گزارش خبری، با نشر این تصویر از «جاده میوند» کابل در حقیقت شباهت را که «ژورنالیست» قبلی تذکر داده بود، ثابت می سازد. با وجود آنکه با کرونولوژی حوادث مطابقت کامل از نگاه زمانی ندارد، اما چون چشم دید خبرنگار را ثابت می سازد، درین جای علاوه میگردد.

در پایان عکس روزنامه، تحت عنوان «کابل در ویرانه». در چند سطر چنین خلاصه می نویسد: «جائیکه در سابق جاده بزرگ خرید و فروش، «جاده میوند» قرار داشت، چیزی جز ویرانه، وجود نداشت. فقط یک غرفه کوچک «نانوائی» در یک چپری. «جنگ داخلی» قسمت های اعظم پایتخت کابل را غیر قابل سکونت ساخته است. تعداد کثیری خانه ها «مرمی خورده» و «بمبارد شده» به چشم می خورد.»

درجنگ «داخلی»، یعنی «جنگ بر سر قدرت» بین «تنظیم های جهادی» و «جنگ سالاران»، در محدوده شهر پایتخت، «ژورنالیست خارجی» می نویسد که: «در وسط، یعنی در خط جنگ، سه شفاخانه بشمول «شفاخانه» ۴۰۰- بستر» واقع می باشد.» خبر نگار این «جنگی های عقیده» را به عدم توجه به انسان، متهم ساخته، تذکر می دهد، که

در یک روز «هفت اصابت» به شفاخانه چهار صد بسترگزارش گردیده، نا ممکن است که همه فیر ها را بمثابة «خط» پذیرفت. بدین معنی که حرف هدف گیری عمدی نیز در میان بوده است.

(در پایان عکس وضع انسانها را در کابل بدتر از «بوسنیا» یا «بوزنیا» (در یوگوسلاویای سابق) تعریف نموده، است. در وسط «خانم قنیل» (Katil ...) دیده می شود که با مواد و وسایل «یونسیف» به اطفال مریض در کابل، یاری می رساند.)

بتاریخ ۲۹ مارچ ۱۹۹۴م، «زوید دویچه سایتونگ» از اسلام آباد خیر داده چنین مینویسد: **«نماینده خاص سازمان ملل متحد خطر انشعاب افغانستان را هوشدار داده است.»**

در متن می خوانیم: «افغانستان را بر اساس اظهارنظر محمود میستیری، نماینده خاص سرمنشی سازمان ملل متحد، «بطروس غالی» (Butros Ghali)، انشعاب تهدید می کند، در صورتی که مجاهدین متخاصم به جنگ ادامه دهند. میستیری گفته است، وقت حساس و ضروری رسیده است، تا رهبران افغانی دور میز مذاکره گرد هم آیند. نماینده سازمان ملل متحد می خواهد به کابل سفر نماید و در صورت امکان با رهبران ملیشه، به هر اندازه که ممکن باشد، صحبت نماید، تا یک ابتکار جدید صلح براه افتد. ناظران در پاکستان، در رابطه با مؤفقیت درین امر بد گمان اند.»

روز پنجم اپریل ۱۹۹۴م، در روزنامه «زوید دویچه سایتونگ» می خوانیم: «تلاش های ملل متحد برای صلح در افغانستان ناکام گردید. «محمود میستیری» (Mahmoud Mestiri)، وزیر خارجه سابق تونس نتوانست «بنیادگرای اسلامی و صدراعظم نام نهاد «گلبدین حکمتیار» را قانع سازد.»

بتاریخ ۲۱ اپریل ۱۹۹۴م، «زوید دویچه سایتونگ»، ضمن آنکه از موجودیت ۴۵ میلیون مهاجر در جهان نام می برد، که از کشور های مختلف در اثر جنگ ها فرار داده شده اند، بتعقیب هوشداری های نماینده سازمان که در فوق از خطر انشعاب در افغانستان یاد آور گردیده است، در یک خبر کوتاه در باره اوضاع افغانستان می نویسد که: **«رئیس جمهور ربانی، که علیه شورش صدراعظم حکمتیاری جنگ، می خواهد بعد از ختم دوره مأموریت خود، در اخیر ماه جون، در مقام آن باقی بماند. نماینده او در پشاور اعلام نمود، به نسبت شورش گروپ جدید مجاهدین وضع نا پایدار، توسط رهبران قومی نیز تأیید گردیده است.»**

در یک شماره اختصاصی، سه روزه، ۱۳ - ۱۴ - ۱۵ (شنبه، یکشنبه، دوشنبه) ۱۹۹۴م، «زوید دویچه سایتونگ»، بار دیگر از تلفات جانی، کشته در جنگ های شدید کابل تذکر داده در عین حال در یک عنوان درشت می نویسد: سازمان ملل متحد: **«هیچ اسلحه دیگر به افغانستان تحویل داده نشود.»** در متن این گزارش که از «نیویارک» فرستاده شده است، مطالب ذیل شامل بوده است: «شورای امنیت سازمان ملل متحد از جوانب درگیر جنگ در افغانستان خواسته است، تا به محاربه خاتمه بخشند. در عین حال از همه دولت ها خواسته است، تا دیگر هیچ اسلحه به این کشور تحویل ندهند.» در یک اعلامیه ای که به اتفاق آرا پذیرفته اند، که تداوم جنگ داخلی، «مرگ و ویرانی برای مردم افغانستان معنی می دهد»، از جانب اعضای شورا، با تأسف روبرو گردیده است. از ماه ها به اینطرف، درین کشور آسیای میانه، جنگ های شدید جریان دارد. در کابل پایتخت افغانستان، روز پنجشنبه در اثر تبادل آتش، بین قوای برهان الدین ربانی و مخالف او، گلبدین حکمتیار، کم از کم ۵ نفر کشته و ۲۰ نفر هم زخمی، ببار آورده است.

هر دو جانب از توپ و تانک استفاده نموده اند. بترفداری ربانی «طیارات جت» نیز بکار انداخته شده است. آنها مواضع متحد عمده حکمتیار، رشید دوستم را هم بمب باران نموده است.»

دوشنبه تأریخ ۱۵ آگست ۱۹۹۴م «فرانکفورتر روندشاو»، خبر می دهد که «در جنگ های کابل سه بازار طعمه حریق شده است» این گزارش از کابل روز ۱۴ آگست فرستاده شده است. در متن می خوانیم: «در اثر فیر های قوای ضد دولتی، گلبدین حکمتیار، روز شنبه، سه بزرگترین بازار ها در کابل حریق گردیده است.» از جمله مارکیت های «حریق شده»، «بازار نزدیک مسجد جامع پل خشتی»، در اثر اصابت «راکت های» قوای گلبدین حکمتیار، بکلی سوخته، یاد شده است. در برخورد های قوای حکومتی با افراد مسلح «حزب وحدت» تحت رهبری «علی مزاری»، کم از کم ۳۰ نفر زخمی بجای گذاشته است. در برخورد های روز جمعه از ۲۰ کشته یاد آوری شده است.

در گزارش ۵ سپتمبر ۱۹۹۴م، «زویید دویچه سایتونگ»، خبر داده است که: «سازمان ملل متحد وساطت را در افغانستان عجالاً متوقف ساخته است.» متن خبر را از اسلام آباد، بدست آورده اند. در متن می خوانیم: «سازمان ملل متحد تلاش های وساطتی را که در ماه اپریل بین جوانب درگیر در جنگ داخلی افغانستان، آغاز نموده بود، به نسبت قلت مؤفقیت، متوقف ساخته است. در بسیاری از صحبت هائیکه در آن پیشنهادات مصالحه را برای رهبران متخاصم بخاطر جلب آنها در دور میز مذاکره، مطرح ساخته است، به مؤفقیت نینجامیده است.» این موضوع را مؤظف سازمان ملل متحد، محمود میستیری در اسلام آباد، بیان داشته است. میستیری اظهار نموده است که در آینده تلاش می نماید تا «گروپ های مستقل افغان و شخصیت ها» را برای «تلاش های صلح»، جلب نماید. در عین زمان خبر داده می شود که جنگ «ملیشه» های متخاصم بر شهر کابل، در ساحات جنوب و شرق پایتخت، یعنی کابل کسب وسعت نموده است.

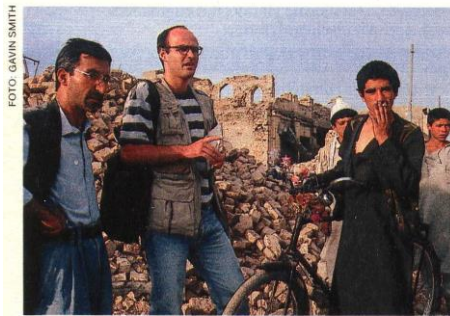
«زویید دویچه سایتونگ»، بتأریخ ۱۳ اکتوبر ۱۹۹۴م، در باره افغانستان می نویسد: «رهبران سیاسی در ماکرات صلح کویته اعزام قوای «نیوترال» (بیطرف) را برای ختم جنگ «پیشنهاد نموده اند، تا امنیت و ثبات در کشور برگردد. نماینده سازمان ملل متحد، محمود میستیری، از رهبران «مجاهدین» خواسته است، تا همه «احزاب» در «پروسه صلح سهیم گردند.»

«زویید دویچه سایتونگ»، بتأریخ ۱۴ اکتوبر ۱۹۹۴م، از «ژینو»، بر اساس منابع «یونیسف»، خبر می دهد که «یونیسف» «زنگ خطر را می نوازد». عنوان درشت این مطلب چنین است: «کابل را یک فاجعه تهدید می کند.» در سطر بعدی می خوانیم: «اوضاع افغانستان بعد از ۱۵ سال جنگ، مأیوس کننده است.» ترجیح داده شد، تا متن مکمل این گزارش را برای خوانندگان محترم، بحیث ارزیابی یک مؤسسه معتبر بین المللی، تقدیم گردد:

« ژینو»: وضعیت در کابل پایتخت افغانستان درگیر جنگ، براساس اظهارات سازمان ملل متحد، هر چه بیشتر نا امید کننده بنظر می رسد. هرگاه بزودی راه حل سیاسی دریافت نشود، انسانها را در زمستان فاجعه تهدید خواهد کرد. این جملات را مسؤول سازمان کمک به اطفال، در سازمان ملل متحد (یونیسف) برای افغانستان، «تونی کارتر» (Tony Carter)، در «ژینو» اظهار داشته است. از جمله ۲ میلیون نفوس کابل، نیم آن فرار نموده اند. ۵۰۰۰۰ انسان در مکاتب، مساجد و یا تعمیرات دولتی پناه برده اند. ۲۰۰۰۰۰ انسان بدون سرپناه، تلاش می ورزند، تا از هر محل جنگ خود را نجات دهند. بر اساس گزارش «سازمان صحتی جهان» (WHO)، از زمان در گرفتن جنگ بین

گروپ های «مجاهدین»، در جنوری، حدود ۷۰۰۰۰ زخمی بجای مانده است (بطور اوسط ۷۰۰۰ در ماه). غمخوری قربانیان را اولتر از همه «صلیب احمر بین المللی» بدوش دارد.

Wiedersehen mit einer verwüsteten Stadt: STERN-Redakteur Gabriel Grüner (2. v. l.) in Kabul

برای تقویت دلایل نگرانی های بین المللی و وضع غم انگیز حیات دشوار مردم کابل، تصویری را از نظر می گذرانیم، که در آن «عضو هیئت تحریر» مجله مصور آلمانی، «گابریل گروینر» (Gabriel Grüner) حین دیدار دوباره اش، در کابل «ویران» دیده می شود. (شخص دوم از سمت چپ). موصوف در سال ۱۹۹۲م همچنان، حین ورود «مجاهدین» به کابل و سقوط رژیم «چپ» قبلی، از کابل دیدار داشته است. همین مجله در سال ۱۹۷۳م، در باره نتایج و اثرات

«خشک سالی» نیز گزارش تصویری، بدست نشر سپرده است. بتعقیب همان گزارش، «رژیم سلطنتی» سقوط داده شد.

ادامه دارد

بخش اول این مطلب را به کمک لینک آتی مطالعه فرمائید:

http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/Saameh_a_h_bestar_welaadat_taaieb_afghan_۱.pdf

بخش دوم این مطلب را به کمک لینک آتی مطالعه فرمائید:

http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/Saameh_a_h_bestar_welaadat_taaieb_afghan_۲.pdf